

Elämä sodan jälkeen

Vuonna 1947, Suomi oli menettänyt alueitaan Neuvostoliitolle. Jatkosota loppui 2 vuotta aikaisemmin. Karjala menetettiin ja ihmiset joutuivat lähtemään kodeistaan. He eivät voineet palata.

Monet ihmiset olivat surullisia. Jatkosodassa kuoli paljon ihmisiä. Monet naiset menettivät aviomiehensä. Myös lapset menettivät isänsä.

Suomalaiset ovat sisukasta kansaa. Sota oli ohi ja Suomi oli itsenäinen.

Kuvassa on Pohjois-Karjalasta tullut nainen ja hänen lapsensa. Elämä on ollut heille vaikeaa. Nainen ja lapset ovat silti iloisia. Heillä on toisensa.

Lapsia on 5. Vanhimmat lapset auttavat äitiään. He huolehtivat sisaruksistaan. He myös hoitavat kotia ja eläimiä. Lapsilla on tärkeä rooli kotona. Kaikkien lasten täytyi osallistua töihin. Ajat olivat tiukkoja, joten jokainen osallistui yhtä paljon.

Arki oli muuttunut. Ruokaa oli niukasti ja rahaa oli vähän. Oli tultava toimeen pienellä. Kuvassa olevalla perheellä oli monta lasta ja kaikille piti riittää ruokaa. Äiti oli huolissaan, mutta uskoi parempaan. Uuteen normaaliin oli totuttava.

Äidille jäi suurin osa kotitöistä, mutta lapset osallistuivat myös. He tekivät niin paljon kuin pystyivät. Lapsien tehtäviä olivat esimerkiksi veden haku kaivosta ja ruoanlaitossa auttaminen.

Lasten isä menehtyi sodassa. Äidillä oli hoidettavana myös miehensä työt. Töitä oli paljon, mutta ei auttanut vaipua epätoivoon. Elämää oli jatkettava. Äidin piti olla urhea lastensa takia. Suru ja ikävä oli suuri ja uskoa koeteltiin.

Uskoa ja iloa oli kuitenkin jäljellä. Lapset hymyilevät. Niin pitkään, kun lapset ovat iloisia niin äidillä on kaikki hyvin.